

Siyah Beyaz Hatıralar

– M.Filizman · 07 Şubat 2012

Hayata siyah beyaz renklerle başlamıştı bizim nesil..Tv ler tek kanalıydı.Güne bakış dan sonra istiklal marşı ile kapanırdı.

Bir uyarı ,tv lerinizi kapatmayı unutmayınız.Logosu ile sonlanırdı.

Teknoloji bu hızla değişmezdi.Bu yüzden hatıralamızda belleğimize yerleşirdi.

ilk okuma kitaplarımız; Teksas ve Tommiks'di.Sinema önlerinde takas yapardık.Okumaya başlayanların büyük çoğunluğunun okuma serüveni bu kitaplarla başlamıştır.Bize empoze edilen fikri bilmeden.Bütün kızilderililer vahşiydi.Onların yaşamaması gerekdi.Nerden bilecektik Onlar kendi emparyalist emellerine kılıf için bu yerli halkı yok ettiklerini.

Sonraları Reha Oguz Türkan'ın yolu ABD ye düştü.Berring boğazından geçen bu kızilderililerin bizim amca çocukları olduğumuzu öğrendik.Mesela Amazon nehrinin Amma uzun dan türediğini öğrendik.

Sonra Kemalettin Tuğcu,resmini dahi görmeden o nun kitapları ile okumayı,iyiliği,başarıyı,sevgiyi öğrendik.

1970 yılları idolojilerin eğemen olduğu bir dönem.Herkesin bir yazarı,bir fikir külübü vardı.Hepimiz vatani kurtarmak için çalışıyorduk.Ama herşey daha bir içinden çıkılmaz hal alıyordu.

Yollar yürümekle aşınıyordu.

Meclis Cumhurbaşkanı seçemiyordu.

Liderler cenaze merasiminde bir araya geliyordu.Ama birbirlerinin yüzlerine bakmıyordu.

Bir düdük sesi bekliyorduk.Maçı tatil edecek,oyunu, oyunun kuralına göre tekrar dizayn edecek.

Beklenen düdük 12 eylül de çaldı.Oyun bitti.Bu oyunun sonu mahkemede sonlandı.Bakalım sonuç ne olacak."Bizim çocuklar başardı" sözünün ne anlama geldiğini öğrenecekmiyiz?

Aşklar vardı,masum ve ürkek.Şimdi bir anlık ömürleri.Bir iletı kadar soğuk.hissiz.Yüreğimizde hissizlik çağı.

Siyah beyaz hatıralar,yeni dünya düzenine çok uzak.Bu yeni nesilde o günlerin hatıralarına çok uzak.O günler bizleri hergün biraz daha yalnızlaştırıyor.Kendimize biraz daha dönüyoruz.

Siyah beyaz hatıralar şimdi sessiz bir çığlıktır.